

afdeelingen gelijk te maken. Eerst daarna kwam de keuze. Zooveel mogelijk zou het onderwijs in vakken als Nederlandsche Taal en Vaderlandsche Letterkunde aan de leerlingen der beide afdeelingen tegelijk gegeven worden. Wel was niet iedereen tevreden, gelijk blijkt uit den brief van het raadslid Van Rijkevorsel aan Curatoren, gedateerd van 9 April 1842, waarin wij o.a. lezen: „de ondervinding leert toch dat, ook een langer, vollediger onderwijs in de doode talen, voor hen, die hunne studies in dezelve niet voortzetten, geen vruchten draagt en alzoo de kostbare tijd, daartoe door onderwijzers en leerlingen besteed, verloren is. Ik acht deze bedenking van des te meer gewigt, omdat heden ten dage meer dan ooit van den beschaafden man wordt verlangd en bij de vele leervakken de tijd behoort uitgewoekerd te worden.” De slotsom was, dat hij het onderricht in het Latijn aan hen, die voor den handel opgeleid werden, tot één jaar wenschte beperkt te zien. Er volgden nog eenige besprekingen over het minerval en over de vraag, of godsdienstig onderwijs in het leerprogram zou opgenomen worden. Op voorstel van Curatoren bepaalde men het schoolgeld op f 100, niet hooger, zooals sommigen wilden. Minvermogenden werden door deze som reeds voldoende geweerd. Het godsdienstig onderwijs zou opgenomen worden onder de geschiedenis en men zou spreken van: onderwijs in de gewijde en ongewijde geschiedenis.

Nu alles besproken en vastgesteld was, stuurden B. en W. het concept naar den Haag met een begeleidend schrijven, waarin stond, dat het veel moeite had gekost het in alle punten eens te worden, maar „het slot van veelvuldige deliberatiën is geweest de overtuiging, dat de vruchten van een goed en geregeld Middelbaar Onderwijs in deze stad het beste zouden kunnen verkregen worden, door van het wel ingerigte, dat bestaat, een nuttig gebruik te maken, en door wijziging, verbetering en vermeerdering een doeltreffend geheel daar te stellen.” In de raadszitting van 14 Juli 1842 werd voorgelezen een dispositie van Z. E. den Minister van B. Z. van 29 Juni, waarin de minister zijn goedkeuring hechtte aan de voorstellen. Het zou een proeve zijn voor 2 jaar. De docenten moesten gegradueerd zijn of den onder-